

Nederlandse tekst (artikel 63 van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973).

DE RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

Nr. 88.341 van 21 juni 2000

A. 42.157/VI-11.305
A. 42.126/VI-11.306
A. 42.248/VI-11.307
A. 42.407/VI-11.564
A. 42.426/VI-11.565
A. 42.427/VI-11.566
A. 47.028/VI-11.308

In zake :

1. **BRUYERE** Dominique,
2. **de vereniging zonder winstoogmerk "Belgische Syndicale Dierenartsenvereniging",**
3. **CHARLIER** Thierry
die woonplaats hebben gekozen bij
Mr. Denis PHILIPPE en Mr. Jean-Paul LAGASSE,
advocaten,
Reyerslaan 103/30
1040 Brussel,
4. **BASSELEER** Eric,
5. **DETRY** Bruno,
6. **BISSOT** Maurice,
7. **DANCE** Michel,
8. **DEFRAIGNE** Bernard,
9. **RAES** Marie-Louise,
10. **HARDY** François,
11. **de vennootschap met beperkte aansprakelijkheid naar Frans recht "PROMOVET",**
12. **SENDEN** Ghislain,
13. **de coöperatieve vennootschap "PROLIPHARM",**
die woonplaats hebben gekozen bij
Mr. André RENETTE, advocaat,
rue Paul Devaux 2
4000 Luik,

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door :

1. de Minister van Sociale Zaken,
 2. de Minister van Volksgezondheid,
- die woonplaats kiest bij
Mr. Pierre LEGROS, advocaat,
Emile de Motlaan 19
1050 Brussel.

DE RAAD VAN STATE, VIe KAMER,

Gezien het op 14 maart 1990 ingediende verzoekschrift, waarbij Dominique BRUYERE en de vereniging zonder winstoogmerk "Belgische Syndicale Dierenartsenvereniging" de nietigverklaring vorderen van het koninklijk besluit van 20 december 1989 tot wijziging van het koninklijk besluit van 6 juni 1960 betreffende de fabricage, de bereiding en de distributie in het groot en de terhandstelling van geneesmiddelen (A.42.157/VI-11.305);

Gezien het op 5 maart 1990 ingediende verzoekschrift, waarbij Eric BASSELEER, Bruno DETRY, Maurice BISSOT, Michel DANCE, Bernard DEFRAIGNE, Marie-Louise RAES, François HARDY en de vennootschap met beperkte aansprakelijkheid naar Frans recht "PROMOVET" de nietigverklaring van hetzelfde koninklijk besluit vorderen (A. 42.126/VI-11.306);

Gezien het op 2 april 1990 ingediende verzoekschrift, waarbij Thierry CHARLIER de nietigverklaring van hetzelfde koninklijk besluit vordert (A. 42.248/VI-11.307);

Gelet op arrest nr. 35.014 van 29 mei 1990 waarbij de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden handeling wordt afgewezen;

Gezien het op 4 mei 1990 ingediende verzoekschrift, waarbij Eric BASSELEER, Marie-Louise RAES en de vennootschap met beperkte aansprakelijkheid naar Frans recht "PROMOVET" de nietigverklaring vorderen van het koninklijk besluit van 14 februari 1990 dat de voorwaarden en modaliteiten van invoer van bepaalde geneesmiddelen voor diergeneeskundig gebruik reglementeert (A. 42.407/VI-11.564);

Gezien het op 8 mei 1990 ingediende verzoekschrift, waarbij Thierry CHARLIER de nietigverklaring van hetzelfde koninklijk besluit vordert (A.42.426/VI-11.565);

Gezien het op 8 mei 1990 ingediende verzoekschrift, waarbij Dominique BRUYERE en de vereniging zonder winstoogmerk "Belgische Syndicale Dierenartsenvereniging" de nietigverklaring van hetzelfde koninklijk besluit vorderen (A. 42.427/VI-11.566);

Gezien het op 16 mei 1992 ingediende verzoekschrift, waarbij Ghislain SENDEN, Marie-Louise RAES, François HARDY, de coöperatieve vennootschap "PROLIPHARM" en de vennootschap met beperkte aansprakelijkheid naar Frans recht "PROMOVET" de nietigverklaring vorderen van het koninklijk besluit van 16 januari 1992 tot wijziging van het koninklijk besluit van 14 februari 1990 dat de voorwaarden en modaliteiten van invoer van bepaalde geneesmiddelen voor diergeneeskundig gebruik reglementeert (A.47.028/VI-11.308);

Gelet op arrest nr. 39.779 van 24 juni 1992, waarbij de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden handeling wordt afgewezen;

Gelet op arrest nr. 49.637 van 12 oktober 1994 waarbij de zaken worden samengevoegd, de uitspraak wordt uitgesteld en twee prejudiciële vragen worden gesteld aan het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen;

Gelet op het arrest van 21 maart 1996 van het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen in de zaak C-297/94;

Gelet op arrest nr. 60.141 van 12 juni 1996, waarbij besloten is dat, als gevolg van het arrest van 21 maart 1996 waarbij het Hof van Justitie op die vragen geantwoord heeft, er grond was om de debatten te heropenen zodat de partijen een memorie konden indienen en het door de auditeur-generaal aangewezen lid van het auditoraat het onderzoek kon voortzetten;

Gelet op de beschikking van 9 mei 2000, waarvan aan de partijen kennis is gegeven en waarbij wordt bepaald dat de zaak voorkomt op de terechtzitting van 7 juni 2000;

Gehoord het verslag van de heer LEWALLE, staatsraad;

Gehoord de opmerkingen van Mr. KAMINSKI, loco Mr. RENETTE, advocaat, die voor de laatste tien verzoekende partijen verschijnt, en van Mr. LEROY, loco Mr. LEGROS, advocaat, die voor de verwerende partij verschijnt;

Gehoord het eensluidend advies van de heer NIHOUL, auditeur;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

I Beroepen A.42.157/VI-11.305, A.42.248/VI-11.307, A.42.426/VI-11.565 en A.42.427/VI-11.566

Overwegende dat noch Dominique BRUYERE noch de vereniging zonder winstoogmerk "Belgische Syndicale Dierenartsenvereniging" noch Thierry CHARLIER binnen de termijn van dertig dagen te rekenen vanaf de kennisgeving van het verslag van de heer NIHOUL, auditeur, waarin de verwerping van het beroep wordt voorgesteld, om de voortzetting van de procedure hebben verzocht; dat bijgevolg, met toepassing van artikel 21, zesde lid, van de op 12 januari 1973 gecoördineerde wetten op de Raad van State, ervan uitgegaan moet worden dat ze afstand doen van het geding;

II Beroepen A. 42.407/VI-11.564, A.47.028/VI-11.308 en A.42.126/VI-11.306

Overwegende dat artikel 6, tweede lid, van de wet van 25 maart 1964 op de geneesmiddelen voorschrijft dat "elk geneesmiddel, alvorens het in de handel wordt gebracht, onderworpen (is) aan registratie bij het Ministerie van Volksgezondheid en van het Gezin, onder de voorwaarden en volgens de regels, door de Koning bepaald"; dat artikel 6bis, § 2, van de wet het volgende bepaalt :

"Om een medisch voorschrift uit te voeren mag een niet-geregistreerd geneesmiddel ingevoerd worden door de officina-apotheker. De voorwaarden waaronder en de wijze waarop dit geneesmiddel mag worden ingevoerd, alsmede de eventuele beperkingen, worden door de Koning bepaald";

dat de Koning ter uitvoering van die bepaling bij een besluit van 29 januari 1987 tot wijziging van het koninklijk besluit van 6 juni 1960 betreffende de fabricage, de bereiding en distributie in het groot van en de terhandstelling van geneesmiddelen artikel 48 van dat besluit onder meer vervangen heeft door de artikelen 48 en 48bis; dat artikel 48 betrekking heeft op de invoer van niet-geregistreerde geneesmiddelen voor menselijk gebruik;

Overwegende dat het koninklijk besluit van 20 december 1989, dat op 1 maart 1990 in werking is getreden, artikel 48bis van het koninklijk besluit van 6 juni 1960 heeft opgeheven; dat het de handeling betreft die wordt bestreden bij beroep A. 42.126/VI-11.306;

Overwegende dat voornoemd artikel 48bis het volgende voorschreef :

"Een niet-geregistreerd geneesmiddel voor diergeneeskundig gebruik mag door de officina-apotheker slechts worden ingevoerd onder de volgende voorwaarden :

1° er mag op de markt geen geneesmiddel bestaan met een identieke samenstelling in actieve bestanddelen of met een gelijkwaardige therapeutische werking;

2° het geneesmiddel moet worden voorgeschreven door een dierenarts, die gemachtigd is de diergeneeskunde in België uit te oefenen;

3° het voorschrift moet door de voorschrijvende dierenarts gedateerd en ondertekend worden en de volgende vermeldingen bevatten :

(...)"

Overwegende dat artikel 1 van het koninklijk besluit van 14 februari 1990, de handeling die wordt bestreden bij beroep A. 42.407/VI-11.564, het volgende voorschrijft :

"De officina-apotheker mag, met het oog op de uitvoering van een in zijn bezit zijnde medisch voorschrift, gedateerd en ondertekend door een dierenarts, niet-geregistreerde geneesmiddelen invoeren op voorwaarde dat ze als enig of belangrijkste actief bestanddeel bevatten

- doxapram hydrochloride;
- ethyleendiaminetetra-azijnzuur of zijn zouten;
- phenamidine isethionaat;
- N-methylglucamine antimonaat;
- imidocarb hydrochloride of dipropionaat;
- etorphine hydrochloride";

dat dit koninklijk besluit in werking getreden is op 1 maart 1990 ;

Overwegende dat het koninklijk besluit van 16 januari 1992 tot wijziging van het koninklijk besluit van 14 februari 1990 dat de voorwaarden en modaliteiten van invoer van bepaalde geneesmiddelen voor diergeneeskundig gebruik reglementeert, nieuwe stoffen heeft toegevoegd aan de lijst die voorkomt in het bestreden koninklijk besluit van 14 februari 1990; dat het koninklijk besluit van 16 januari 1992 aangevochten wordt door het beroep A.47.028/VI-11.308;

Overwegende dat uit de artikelen 6, tweede lid, en 6bis, § 2, van de wet van 25 maart 1964 voortvloeit dat de opheffing van artikel 48bis van het koninklijk besluit van 6 juni 1960 door het koninklijk besluit van 20 december 1989, de eerste bestreden handeling, tot gevolg heeft dat de invoer van niet-geregistreerde geneesmiddelen voor diergeneeskundig gebruik belet wordt; dat het koninklijk besluit van 14 februari 1990, de tweede bestreden handeling, ofschoon het de verzoekende partijen geen voldoening schenkt om reden dat het restrictiever is dan artikel 48bis van het koninklijk besluit van 6 juni 1960, voor hen niettemin gunstiger uitvalt dan het koninklijk besluit van 20 december 1989; dat dit besluit en het koninklijk besluit van 14 februari 1990 in werking getreden zijn op 1 maart 1990; dat het koninklijk besluit van 20 december 1989 geen uitwerking gehad heeft; dat eruit volgt dat de verzoekende partijen alleen belang hebben bij de nietigverklaring ervan indien de beroepen gericht tegen het koninklijk besluit van 14 februari 1990, gewijzigd bij het koninklijk besluit van 16 januari 1992, gegrond zijn; dat er grond bestaat om die beroepen eerst te onderzoeken;

A - BEROEPEN A. 42.407/VI-11.564 en A. 47.028/VI-11.308

Overwegende dat de verzoekende partijen een eerste middel ontleen aan schending van artikel 3, § 1, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State; dat ze aanvoeren dat de ontworpen regeling die ontstaan heeft gegeven aan het bestreden besluit van 14 februari 1990 niet voor advies aan de afdeling wetgeving van de Raad van State is voorgelegd, maar de dringende noodzakelijkheid is aangevoerd terwijl die niet was aangetoond, zoals blijkt, enerzijds, uit het feit dat de lijst met geneesmiddelen die bij de bestreden handeling worden toegestaan identiek is (op de toevoeging van een zesde geneesmiddel na) met de lijst die bedoeld wordt in de brief van 19 december 1988 van de algemene farmaceutische inspectie en, anderzijds, uit de omstandigheid dat het bestreden koninklijk besluit van 14 februari 1990 pas op 15 maart 1990 in het Belgisch Staatsblad is bekendgemaakt, terwijl het vanaf 1 maart 1990 uitwerking had, en de verwerende

partij de afdeling wetgeving in ieder geval om een advies binnen een termijn van ten hoogste drie dagen had kunnen verzoeken; dat ze voorts stellen dat de aangevoerde therapeutische noodwendigheden onjuist waren, aangezien het beginsel van de vrije invoer van een niet-geregistreerd geneesmiddel door een officina-apotheker om een medisch voorschrift uit te voeren vastgelegd is in artikel 6bis van de wet van 25 maart 1964 op de geneesmiddelen; dat ze tevens stellen dat de verwerende partij zich niet kon beroepen op het koninklijk besluit van 20 december 1989 waarbij artikel 48bis van het koninklijk besluit van 6 juni 1960 wordt opgeheven, daar ze alleen maar kon "erkennen dat dat besluit het recht op invoer schond"; dat ze ten slotte aanvoeren dat het administratief dossier geen enkel stuk bevat waaruit de door verwerende partij aangevoerde noodwendigheden inzake volksgezondheid blijken;

Overwegende dat het bestreden koninklijk besluit van 14 februari 1990 ertoe strekte een leemte in de vroegere regelgeving te verhelpen door de invoer van sommige geneesmiddelen toe te staan ook al waren ze niet geregistreerd en aldus een einde te maken aan de therapeutische risico's die dezelfde verzoekende partijen hadden aangeklaagd in hun beroep tegen het koninklijk besluit van 20 december 1989, dat zo moet worden uitgelegd dat het de invoer van geneesmiddelen voor diergeneeskundig gebruik verbiedt; dat bijgevolg niet blijkt dat de therapeutische motieven die zijn aangevoerd door de verwerende partij om aan te tonen dat er daadwerkelijk sprake was van een dringende noodzakelijkheid onjuist waren; dat bovendien de termijn die de bekendmaking van de bestreden handeling in het Belgisch Staatsblad in beslag heeft genomen, gezien de toedracht van de zaak, niet in tegenspraak lijkt te zijn met de dringende noodzakelijkheid; dat het middel niet in aanmerking kan worden genomen;

Overwegende dat de verzoekende partijen een tweede middel ontleen aan onbevoegdheid van de steller van de handeling en aan schending van artikel 6bis, § 2, van de wet van 25 maart 1964 op de geneesmiddelen; dat ze aanvoeren dat, luidens deze bepaling, de bevoegdheden van de Koning beperkt zijn tot het vaststellen van de nadere regels voor de invoer van geneesmiddelen en het vaststellen van bijzondere beperkingen, waarbij de wet zelf twee voorwaarden verbindt aan de invoer van een niet-geregistreerd geneesmiddel, namelijk dat er een medisch voorschrift is en het geneesmiddel wordt ingevoerd door een officina-apotheker; dat ze stellen dat de Koning, door het koninklijk besluit van 14 februari 1990 uit te vaardigen, Zijn bevoegdheden kennelijk te buiten zou zijn gegaan door zich op het bevoegdheidssterrein van de wetgever te begeven;

Overwegende dat artikel 6 van de wet van 25 maart 1964 op de geneesmiddelen bepaalt dat :

" (...) elk geneesmiddel, alvorens het in de handel wordt gebracht, onderworpen (is) aan registratie bij het Ministerie van Volksgezondheid en van het Gezin, onder de voorwaarden en volgens de regels, door de Koning bepaald";

Overwegende dat artikel 6bis, § 2, van dezelfde wet luidt als volgt :

" Om een medisch voorschrift uit te voeren mag een niet-geregistreerd geneesmiddel ingevoerd worden door de officina-apotheker. De voorwaarden waaronder en de wijze waarop dit geneesmiddel mag worden ingevoerd, alsmede de eventuele beperkingen, worden door de Koning bepaald";

Overwegende dat artikel 1 van het bestreden koninklijk besluit van 14 februari 1990 bepaalt dat de officina-apotheker, met het oog op de uitvoering van een in zijn bezit zijnde medisch voorschrift, gedateerd en ondertekend door een dierenarts, niet-geregistreerde geneesmiddelen mag invoeren op voorwaarde dat ze als enig of belangrijkste actief bestanddeel bevatten

- doxapram hydrochloride;
- ethyleendiaminetetra-azijnzuur of zijn zouten;
- phenamidine isethionaat;
- N-methylglucamine antimonaat;
- imidocarb hydrochloride of dipropionaat;
- etorphine hydrochloride";

dat het koninklijk besluit van 16 januari 1992 tot wijziging van het koninklijk besluit van 14 februari 1990 dat de voorwaarden en modaliteiten van invoer van bepaalde geneesmiddelen voor diergeneeskundig gebruik reglementeert, nieuwe stoffen heeft toegevoegd aan de lijst die voorkomt in het bestreden koninklijk besluit van 14 februari 1990;

Overwegende dat artikel 6 van de wet van 25 maart 1964 principieel verbiedt dat een niet-geregistreerd geneesmiddel in de handel wordt gebracht, terwijl op grond van artikel 6bis, § 2, van dezelfde wet de Koning van dat verbod mag afwijken door toe te staan dat een niet-geregistreerd geneesmiddel wordt ingevoerd wanneer het voorkomt op een medisch voorschrift; dat die afwijkingsbevoegdheid in enge zin moet worden geïnterpreteerd; dat de Koning zich naar deze wetsbepaling heeft gericht door een beperkte lijst op te maken van de enige of belangrijkste actieve bestanddelen die de geneesmiddelen moeten bevatten

om met toepassing van artikel 6bis, § 2, ingevoerd te mogen worden; dat het middel niet in aanmerking kan worden genomen;

Overwegende dat de partijen een derde middel ontleen aan schending van artikel 2, 1°, van de wet van 2 juli 1975 op de dierenbescherming en aan artikel 4, § 1, van de wet van 14 augustus 1986 betreffende de bescherming en het welzijn der dieren; dat ze aanvoeren dat de bestreden handeling de wettelijke verplichting om een dier te verzorgen schendt en verwijst naar een lijst met dierenziekten die niet meer behandeld zullen kunnen worden omdat het verboden is buitenlandse geneesmiddelen die niet in België geregistreerd zijn, in te voeren;

Overwegende dat de wet van 2 juli 1975 uitdrukkelijk is opgeheven bij artikel 45 van de genoemde wet van 14 augustus 1986; dat het middel, voorzover het ontleend is aan schending van een bepaling van die wet, faalt in rechte;

Overwegende dat artikel 4, § 1, van de genoemde wet van 14 augustus 1986 het volgende bepaalt :

" Jeder persoon die een dier houdt, verzorgt of te verzorgen heeft, moet de nodige maatregelen nemen om het dier een in overeenstemming met zijn aard, zijn fysiologische en ethologische behoeften, zijn gezondheidstoestand en zijn graad van ontwikkeling, aanpassing of domestikatie, aangepaste voeding, verzorging en huisvesting te verschaffen.";

Overwegende dat de verzoekende partijen niet aantonen in welk opzicht de bestreden handeling in strijd is met de verplichtingen waarvan de rechtsgrond terug te vinden is in de genoemde bepaling; dat het middel niet kan worden aangenomen;

Overwegende dat de verzoekende partijen een vierde middel ontleen aan de schending van de artikelen 30 en 36 van het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap, ondertekend te Rome op 25 maart 1957; dat zij betogen dat "de bestreden handeling de invoer van niet-geregistreerde geneesmiddelen voor diergeneeskundig gebruik verbiedt onder voorbehoud van een minimalistische uitzondering", zodat deze handeling een maatregel vormt die een zelfde uitwerking heeft als de kwantitatieve invoerbepalingen, wat verboden wordt bij de in het middel genoemde bepalingen;

Overwegende dat de verwerende partij tegen het middel inbrengt dat ze richtlijn 81/851/EG in acht moest nemen, inzonderheid artikel 4 ervan, dat "de bescherming van de volksgezondheid" tot doel heeft en oplegt dat alle geneesmiddelen voor diergeneeskundig gebruik die toegediend worden aan dieren van tevoren worden geregistreerd door de bevoegde nationale instantie;

Overwegende dat de verzoekende partijen in hun wederantwoord gevraagd hebben dat het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen de prejudiciële vraag zou worden gesteld of "het bestreden koninklijk besluit van 14 februari 1990 zich verdraagt met de artikelen 30 en 36 van het Verdrag van Rome";

Overwegende dat artikel 4 van richtlijn 81/851/EEG van 28 september 1981 betreffende de onderlinge aanpassing van de wetgevingen der Lid-Staten inzake geneesmiddelen voor diergeneeskundig gebruik het volgende voorschreef op het tijdstip waarop het koninklijk besluit van 14 februari 1990 is vastgesteld:

- " 1. Een geneesmiddel voor diergeneeskundig gebruik mag in een Lid-Staat slechts in de handel worden gebracht als daartoe van te voren door de bevoegde instantie van deze Lid-Staat een vergunning is afgegeven.
2. Geen enkel geneesmiddel voor diergeneeskundig gebruik mag aan dieren worden toegediend zonder dat daarvoor de hierboven bedoelde vergunning is afgegeven, tenzij het gaat om proeven met geneesmiddelen voor diergeneeskundig gebruik als bedoeld in artikel 5, punt 10";

Overwegende dat bij arrest 49.637 van 12 oktober 1994 de volgende vragen zijn gesteld aan het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen :

- " 1. Behoort richtlijn 81/851 van de Raad van de Europese Gemeenschappen van 28 september 1981 betreffende de onderlinge aanpassing van de wetgevingen der Lid-Staten inzake geneesmiddelen voor diergeneeskundig gebruik, inzonderheid artikel 4, tweede lid, aldus te worden uitgelegd dat zij het verbod inhoudt om een geneesmiddel toe te dienen zonder de toestemming van de bevoegde instantie van een Lid-Staat, en behoort zij derhalve aldus te worden uitgelegd dat zij het verbod inhoudt om dat geneesmiddel in te voeren indien het in die Lid-Staat niet in de handel wordt gebracht en dus niet vooraf is toegestaan door de overheid van die Lid-Staat ?
2. Behoort richtlijn 81/851 van de Raad van de Europese Gemeenschappen van 28 september 1981 betreffende de onderlinge aanpassing van de wetgevingen der Lid-Staten inzake geneesmiddelen voor diergeneeskundig gebruik, inzonderheid artikel 4, vervangen bij richtlijn 90/676 van de Raad van 13 september 1990, aldus te worden uitgelegd dat zij het verbod inhoudt om een

geneesmiddel toe te dienen zonder de toestemming van de bevoegde instantie van een Lid-Staat, en behoort zij derhalve aldus te worden uitgelegd dat zij het verbod inhoudt om dat geneesmiddel in te voeren indien het in die Lid-Staat niet in de handel wordt gebracht en dus niet vooraf is toegestaan door de overheid van die Lid-Staat, evenmin als door een andere Lid-Staat ?";

Overwegende dat het Hof van Justitie in arrest C-297/94 van 21 maart 1996 onder meer het volgende voor recht verklaard heeft :

" Artikel 4 van richtlijn 81/851/EEG van de Raad van 28 september 1981 betreffende de onderlinge aanpassing van de wetgevingen der Lid-Staten inzake geneesmiddelen voor diergeneeskundig gebruik, in haar oorspronkelijke versie en zoals gewijzigd bij richtlijn 90/676/EEG van de Raad van 13 december 1990, moet aldus worden uitgelegd, dat het verbiedt dat in een Lid-Staat een geneesmiddel waarop deze richtlijn van toepassing is, wordt ingevoerd om het aldaar in de handel te brengen of toe te dienen, zonder dat van te voren door de bevoegde instantie van deze Lid-Staat een vergunning is afgegeven.";

Overwegende dat uit het genoemde arrest van het Hof van Justitie blijkt dat richtlijn 81/851, die zich aandient als een stap op de weg naar het vrije verkeer van geneesmiddelen voor diergeneeskundig gebruik en een regeling invoert waarbij verschillende nationale vergunningen naast elkaar bestaan, geen ruimte laat voor de toepassing van de artikelen 30 en 36 van het Verdrag (die de artikelen 28 en 30 zijn geworden) wat betreft de geneesmiddelen die binnen haar werkingssfeer vallen; dat daaruit bijgevolg besloten moet worden dat de bestreden handelingen, voorzover ze betrekking hebben op zulke geneesmiddelen, buiten de werkingssfeer van die bepalingen van het Verdrag vallen, zodat, wat de invoer van die geneesmiddelen betreft, het vierde middel faalt in rechte;

Overwegende dat bovendien uit hetzelfde arrest van het Hof van Justitie blijkt dat, aangezien het gaat om geneesmiddelen waarop richtlijn 81/851 geen betrekking heeft, de artikelen 30 en 36 van het Verdrag van toepassing blijven;

Overwegende dat luidens artikel 2.2 van de oorspronkelijke tekst van richtlijn 81/851, deze richtlijn niet van toepassing was op :

" - diervoeders met medicinale werking,
- geneesmiddelen voor diergeneeskundig gebruik die worden toegediend om een actieve immuniteit te bewerkstelligen, de mate van immuniteit te bepalen en een passieve immuniteit te scheppen,
- geneesmiddelen voor diergeneeskundig gebruik op basis van radioactieve isotopen,
- geneesmiddelen voor diergeneeskundig gebruik die niet van tevoren zijn bereid en voor een dier of een klein aantal dieren zijn bestemd,
- homeopathische geneesmiddelen";

dat krachtens artikel 1, 3), van richtlijn 90/676 van 13 december 1990, tot wijziging van de genoemde richtlijn 81/851, het tweede en het vierde streepje geschrapt zijn, zodat onder meer de serums en de vaccins sedert die datum onder de toepassing vallen van richtlijn 81/851 en dus buiten de werkingssfeer van de artikelen 30 en 36 van het Verdrag;

Overwegende dat aldus blijkt dat het bestreden koninklijk besluit van 14 februari 1990, gewijzigd bij het koninklijk besluit van 16 januari 1992, de artikelen 30 en 36 van het Verdrag niet kon schenden voorzover hierin het verbod werd opgelegd op de invoer van geneesmiddelen voor diergeneeskundig gebruik waarop de genoemde richtlijnen geen betrekking hebben;

Overwegende dat de verzoekende partijen op de terechtzitting van geen enkel belang hebben doen blijken om dit gedeelte van het middel te handhaven;

Overwegende dat bijgevolg blijkt dat geen van de middelen in aanmerking kan worden genomen; dat de beroepen derhalve verworpen moeten worden;

B - Beroep A.42.126/VI-11.306

Overwegende dat, aangezien de verzoekende partijen, net zoals hierboven, er geen belang bij hebben de nietigverklaring van het koninklijk besluit van 20 december 1989 te vorderen, vermits dit geen gevolgen heeft gehad, de beroepen die betrekking hadden op het koninklijk besluit van 14 februari 1990, gewijzigd bij het koninklijk besluit van 16 januari 1992, verworpen moeten worden;

B E S L U I T :

Artikel 1.

De afstand wordt toegewezen in de zaken A.42.157/VI-11.305, A.42.248/VI-11.307, A.42.426/VI-11.565 en A.42.427/VI-11.566.

Artikel 2.

De beroepen A. 42.407/VI-11.564, A.47.028/VI-11.308 en A.42.126/VI-11.306 worden verworpen.

Artikel 3.

De kosten, bepaald op 88.000 frank, komen ten laste van Dominique BRUYERE ten belope van 8.000 frank, de vereniging zonder winstoogmerk "Belgische Syndicale Dierenartsenvereniging" ten belope van 8.000 frank, Eric BASSELEER ten belope van 8.000 frank, Bruno DETRY ten belope van 4.000 frank, Maurice BISSOT ten belope van 4.000 frank, Michel DANCE ten belope van 4.000 frank, Bernard DEFRAIGNE ten belope van 4.000 frank, Marie-Louise RAES ten belope van 12.000 frank, François HARDY ten belope van 8.000 frank, de vennootschap met beperkte aansprakelijkheid naar Frans recht "PROMOVET" ten belope van 12.000 frank, de coöperatieve vennootschap "PROLYPHARM" ten belope van 4.000 frank, Thierry CHARLIER ten belope van 8.000 frank en Ghislain SENDEN ten belope van 4.000 frank.

Aldus uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van de VIe kamer, op eenentwintig juni tweeduizend door :

de HH.	CLOSSET,	kamervoorzitter,
	HANSE,	staatsraad,
	LEWALLE,	staatsraad,
	HARMEL,	griffier.

De Griffier,

De Voorzitter,

P. HARMEL.

Ch.-L. CLOSSET.

VERTALING OVEREENKOMSTIG ARTIKEL 63,
EERSTE LID, VAN DE WETTEN OP DE RAAD VAN STATE,
GECOÖRDINEERD OP 12 JANUARI 1973.